

(Ne)bezpečí u lodního žebříku

Většina potápěčů, kteří se potápěli z lodi, ví, že než vstoupí do vody, musí zkontrolovat, zda pod nimi nikdo není. Také když používají žebřík k výstupu na palubu po ponoru, musí se ujistit, že pod nimi nikdo není, pokud by spadli.

Tato dvě bezpečnostní opatření se potápěčům často připomínají v rámci instruktáže před nadcházejícím ponorem. Během této instruktáže byste se také měli dozvědět, které části vybavení máte odstranit, než se vrátíte zpět na palubu, může se to lišit loď od lodi, a rovněž podle dané lokality. Ne všechny žebříky a/nebo podmínky ponoru jsou všude stejné. Můžete například zjistit, že tzv. H-žebříky vyžadují, abyste si sundali ploutve, zatímco T-žebříky, které jsou mnohem běžnější a uživatelsky přívětivější, vám umožňují ponechat si ploutve nasazené.

Co je však mezi potápěči méně známé a během instruktáží málokdy zmiňované, je, jak se vyhnout zraněním rukou/prstů při šplhání po lodním žebříku nahoru. Mořské podmínky mohou výstup po žebříčích ztěžovat, a přestože některé lodě mají lodní žebříky pevné, musejí se potápěči většinou vypořádat s žebříky pohyblivými a skládacími.

Tento typ žebříku nemusí být problém, pokud ovšem víte, jak fungují. Nejprve si uvědomte, že tyto žebříky jsou obvykle připevněny k lodi pomocí závěsu. To umožňuje žebříku pohybovat se nahoru a dolů s vlnami. Mnohé z těchto závěsů nelze uzamknout, takže se žebřík pohybuje s potápěčem na žebříku i bez něj. Představte si žebřík jako "louskáček". Jedna rukojeť tohoto louskáčku je upevněna, zatímco vy tlačíte na

rukojeť druhou. Čelisti se otevřou, aniž byste museli vynaložit velkou sílu. Stejně funguje lodní žebřík.

Jedna "rukojeť" je loď, druhá je žebřík. Když jde žebřík nahoru (jakmile stojíte na žebříku, vaše nohy jdou dozadu) - ve skutečnosti otevíráte louskáček. Ale když žebřík opět klesá dolů, určitě nechcete, aby se vaše ruce nebo prsty dostaly mezi obě pohyblivé části. Pokud k tomu dojde, nebudete schopni uvolnit tlak, protože veškerá vaše váha spočívá na žebříku a následně můžete skončit s rozdrčenými nebo odřenými rukama nebo prsty - možná dokonce s následnou amputací! Totéž platí pro všechny ostatní pohyblivé části žebříků.

Těmto zraněním se lze vyhnout, jen je potřeba dívat se pozorně, kam pokládáte ruce. Někdy se to snáze řekne, než provede, protože v důsledku mořských vln může být lezení na palubu náročné a nemusíte věnovat velkou pozornost tomu, kde máte ruce. Vhodná konstrukce žebříku může riziko poranění rukou a prstů zmírnit a od potápěčských středisek se vyžaduje, aby provedla důkladné posouzení možných nebezpečí a zajistila, že jejich žebříky budou co nejbezpečnější.

A na závěr ještě něco k možnému poranění hlavy. Sice se to stává zřídka, ale počítejte s tím, že když nastane velké vlnobití, žebřík se zvedne hodně vysoko a poté se na spodní straně vlny zřítí do vody. Snažte se, abyste se právě v tu chvíli pod žebříkem nenacházeli. To může být hlavně náročné tam, kde vás silné proudy tlačí směrem k žebříku. I když si možná myslíte, že vynoření se velmi blízko u žebříku vám umožní snadné chycení se, raději se příliš blízko žebříku nevynořujte - mohlo by vám to zničit celý den.

O autorovi

Guy Thomas je odborným instruktorem potápění a první pomoci a pracuje na plný úvazek jako ředitel

bezpečnostních programů v DAN Europe, kde je zodpovědný za vývoj a implementaci programů v rámci DAN Europe Safety Initiatives. Je také členem speciálního záchranného týmu italského Červeného kříže a působí jako vrtulníkový záchranný plavec/potápěčský zdravotník na palubě vrtulníku SAR italské státní policie.

Překladatel: [Klement Hartinger](#)